

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

לוחמים עם בלעם

"בלעם" עדיין פעיל... הוא לא פרש מתפקידו, ולא יצא לפנסיה. הוא ממשיך לעמוד על משמרתו להחטיא ולהפיל, "וממנו משתלשלים כל צרות וגלות ישראל, מאז עד עתה בדור הזה בגלות הארוך והמר הזה" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ה. צב).

לפני 3286 שנה, כשראה בלעם שאינו מצליח לקלל את ישראל, פנה אל בלק ואמר: "ועתה הנני הולך לעמי, לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך"; "בוא ואתן לך עצה איך להפיל אותם"; "אלוקיהם של אלו שונא זימה הוא", ואם תכשיל אותם בזימה, יפלו בידך (סנהדרין קו ע"א). ואכן, בלק שמע לעצתו, ועשה מה שעשה. "ויקח העם לזנות אל בנות מואב... ויהיו המתים במגיפה ארבעה ועשרים אלף". ורק בזכות קנאותו של פנחס שקינא קנאת אלוקיו והרג את זמרי בן סלוא, נעצרה המגיפה.

כאז כן היום; בלעם הוא זה שעומד מאחורי מכול הפריצות והזוהמה, והוא זה שמייעץ לשונאי נפשנו להכשיל אותנו במה שאלוקינו שונא... אלא שכיום הוא משוכלל יותר; הטכנולוגיה עומדת לצידו, ושלה המכשירים והעיתונים עושים את מלאכתו נאמנה.

אכן, לא לחינם מזהיר אותנו הקב"ה על ידי מיכה נביאו: "עמי זָקַר נא מה יעין בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור" (מיכה ו. ה). שכן, עצתו של בלק ותשובתו של בלעם, אקטואלית גם היום... (ליקוטי הלכות, הרה"ה, יא).

מעתה, שוב אין פלא, שבספר "ליקוטי תפילות" – שנכתב אלפי שנים אחר מיתתו של בלעם – עומד מוהרנ"ת וצועק: "אתגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנוכה במוחך הגדול בכוח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכוח וזכות כל הצדיקים האמתיים, לגרש ולשבר ולעקור ולכלות ולבטל קליפת בלעם הרשע מן העולם, שהיא התגברות תאוות ניאוף, שהיה שטוף בזימה ביותר" (ליקוטי תפילות, לו). שכן, קליפתו של בלעם עדיין קיימת, ואנו מתמודדים עמה יום יום.

בלעם הוא סמל הטינוף, "כי בלעם היה פגום ומשוקץ ומתועב בתאוה הזאת מאד, כמו שאמרנו רבותינו זיכרונם לברכה (סנהדרין קו ע"א) ונמשך כל ימיו אחר תאוה הזאת" (ליקוטי הלכות, נשיאת כפים י. ב). ולעומתו, משה רבינו, הוא סמל הקדושה והפרישות. ובין שני אלה, ניטשת מלחמת

עולם; מצד אחד עומד בלעם הרשע, ומנסה למשוך נשמות טהורות לרשתו הטמאה. ולעומתו עומד הצדיק האמת, משה רבינו, ונלחם אתו מלחמת חורמה.

לא רק מלחמה חד פעמית התרחשה בין בלעם לבין הצדיק האמת, אלא מלחמה יומיומית מתרחשת ביניהם. וכפי שמוסר לנו מוהרנ"ת את אשר שמע מפורשות מפיו של הצדיק האמת: "פעם אחת סיפר רבנו זכרוננו לברכה לפני בדרך קובלנה, על גודל הייסורים שיש לו, שאמר, שהוא מוכרח לחשוב במחשבתו בכל יום את בלעם בתוך תפילתו, ולא סיפר יותר. והמונח מדבריו בפשיטות, שהוא צריך בכל יום בשעת התפילה להכניע את בלעם הרשע לבטל מזמאתו מן העולם" (חיי מוהר"ן, רמד).

יום יום עומד הצדיק ונלחם עם בלעם הרשע, לבטל מזמאתו ולהחליש את השפעתו על בחורי ואברכי ישראל. "ואנו ברוך השם מקורבים לצדיק כזה שהכניס עצמו להכניע כל הקליפות; קליפות פרעה ושריו, קליפות בלעם, עמלק והמון, וקליפות עשוי וישמעאל. אך אנו צריכין לעזור לו בליבנא וטינא [בטט ולבנים] (נתיב צדיק, מכתב קנד).

הצדיק הוא זה שלוחם עם זוהמת בלעם, ומה שמוטל עלינו הוא רק: "לעזור לו בליבנא וטינא"; ללמוד בספריו, וללכת בדרכיו. וכך לתת לו כוח ללחום את מלחמתו...

כשאנחנו נלך בדרכיו של רבינו הקדוש, ונציית לו לשמור על שעת ההתבודדות היומיומית, יהיה מוכרח בלעם להפוך את הקללה לברכה, ולומר: "הן עם לבדד ישכון – שהם עם קדוש כזה ששוכנים לבדד, שהם מתבודדים בינם לבין קונם ושופכים שיחתם לפניו בכל פעם, וחושבים בכל יום על אחריתם וסופם האחרון. ועל ידי זה הם בטוחים מכל צר ואויב ומסטין, כי הם מסתירים עצמם בצל כנפיו יתברך תמיד" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ה. פז).

"ומעתה" – כותב רבי נתן ב"ר יהודה במכתבו לאנ"ש – "תתגברו בשמחה, כי השם עמכם וקרוב אצלכם וה' יריב ריבכם וילחם עבורכם. ויש לנו על מי לסמוך, כי רבינו ז"ל לוחם עם עמלק ועם עוג מלך הבשן ועם בלעם ועם גלית, ומכניע את כולם מעט מעט, עד שיכניע כל הקליפות החזקות. ואפילו מי שנתלבש בו איזה קליפה חזקה, בוודאי יכניע אותם רבינו ז"ל על ידי תלמידו הקדוש ועל ידי הספרים הקדושים שהשאירו בעולם אחריהם ברכה" (נתיב צדיק, מכתב קכה).

מה נשמע?

לדור אחרון מספד מור קובעים

בימים אלו ה' ו' ז' תמוז יהול יום הזכרון לקדושי אומן, קדושים אלו אשר הערו נפשם למות על קדושת שמו הגדול, זכו כי רבינו הקדוש איזוה לו נחלתם למושב לו מקום לשבתו, כי באומין היה קדושת השם גדול מאד, כי נהרגו רבים מישראל לאלפים ולרבבות, אשר מכל זה נתקדש שמו, כידוע. מה נוראים ימים אלו, אשר נטבחו למוות במיתות משונות יותר מ-30,000 נפשות ישראל, כאשר נתבקשו להמיר ח"ו דתם והפנו כתף סוררת למרצחים, וקדשו שם שמים בעוז. ביום ההוא בא מספר ההרוגים ערך שלושים אלף נפשות מישראל, יזכרם אלקינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום דמם השפוך בימינו לעינינו, ולרחם על פליטתנו, ומהר ויחיש לגאלנו, על ידי משיח צדקנו, ותבנה בית מקדשינו, במהרה בימינו, אמן ואמן.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' תוכלו לשמוע את כל סיפור המעשה, ולהאזין בנהי לקינת אומן אשר קונן רבי דוד חזן זצוק"ל תלמיד הבעש"ט הקדוש על עם ה' אשר נפלו בחרב. חיינו 02-99-50000 ולאחר בחירת השפה הקישו 5-9.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ז	י.ב.	קע	סה סו	כד
א	ח	י.ב.	קעא	סז סח	כה
ב	ט	י.ג.	קעב	סט ע	כו
ג	י	י.ג.	קעג	עא עב	כז
ד	יא	י.ד.	קעד	עג עד	כח
ה	יב	י.ד.	קעה	עה עו	כט
ו	יג	י.ו.	קעו	עז עח	ל

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש 02-9926066

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
לשמיעת סיפורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב: 1-718-8552121
באנגליה: 0203-6085819
מוקד הישועות: 1800-81-81-81

הנצחה תרומות ופרסום: 052-7649775
הפצה למנינים ובתי כנסת: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

לחפש את הצדיק

תמיד לחפש ולבקש הרבה אחרי הצדיק האמת שיש לו בחינת רוח הקדש הנ"ל" (שם).

גם מי שנמנה בין היושבים ראשונה ב"חבורות החסידי ברסלב", גם אז עדיין נשאר לו מה לחפש... לחפש את הרוח הקדושה שרבינו הקדוש רוצה לנשב בלבו...

"כי בודאי אין החיפוש והבקשה אחרי גוף הגשמי של הצדיק, כי אם אחרי רוח הקדוש שלו, שעל ידי זה עיקר בירור המדמה, שזה תיקונו. וזה צריכין לחפש ולבקש תמיד. כי ממה נפשך, אם לא מצאו עדיין כלל, בודאי הוא צריך לילך על ידיו ועל רגליו לבקשו ולחפשו בכל כוחו, בכל העולם כלו מקצה ועד קצה, כל ימיו אשר הוא חי על פני האדמה. אולי יוכל למצוא חיי נפשו לנצח, על כל פנים יום אחד או שעה אחת לפני מותו.

אם כבר נדמה לו שמצא את הצדיק האמת, בודאי זה צריך לבקש ולחפש עוד יותר ויותר, כי יכול להיות שהוא יושב אצל הצדיק ועדיין אורו חשוך אצלו, ואינו מרגיש נעימות אמיתית עצותיו הקדושים וכו', ומחמת זה הוא רחוק עדיין מתיקונו... כי עיקר החיפוש הוא אחר הרוח הקדוש של הצדיק כנ"ל. ולזה צריכין יגיעה גדולה וחיפוש הרבה עד שימצא" (שם).

אשרי המחפש - "ואם יחפש באמת, בודאי ימצא, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו, ויגעתי ומצאתי תאמין!" (שם).

ודור ובכל עת נמצאים תמימים וכשרים קצת, החסים על נפשם, החפצים ומתגעגעים ליראה את שמו יתברך, אשר עליהם נאמר העניים והאביונים מבקשים מים ואין, ולשונם בצמא נְשָׁתָהּ וכו', שזה נאמר על לחם ומים של תורה, כמו שפירש רש"י שם - עליהם ועל כיוצא בהם מגדול שבגדולים עד קטן שבקטנים, עליהם צריכים להזהיר ולהזכיר אזהרה זאת אלפים פעמים [!] שיוכרו מאד בכל יום ויום, לחפש ולבקש הרבה את הצדיק האמת הנ"ל שיוכל לתקנם באמת לנצח!" (ליקוטי הלכות, שלוחן ה, ה).

השמעתם?

אלפים פעמים יש להזהיר ולהזכיר אזהרה זאת, שנוכר מאד בכל יום ויום, לחפש ולבקש הרבה את הצדיק האמת!

גם אם כבר קבע האדם את משכנו בבית המדרש החסידי ברסלב, לא נפטר מחיפוש הצדיק... "כי אפילו מי שזוכה למצוא לעצמו רבי או חבר אמיתי שקיבל מצדיקי אמת דברי אמת המועילים לנפשו באמת, אף על פי כן עדיין צריך לחפש הרבה בכל יום, כי אפילו אם היו כבר מעשים מתוקנים כראוי צריך גם כן לחפש עוד ועוד... מכל שכן וכל שכן שרוב ורוב מעשיהם אינם עולים יפה, בפרט בעיתים הללו כאשר יודע כל אחד בנפשו. על כן צריכין

"ועל כן צריכין לחפש ולבקש מאד אחרי מנהיג אמיתי להתקרב אליו... צריכין לחפש ולבקש מאד מאד אחר מנהיג אמיתי כזה, וצריך לבקש מאד מהשם יתברך, שיוכה להתקרב למנהיג אמיתי, כדי שיוכה לאמונה אמיתית בשלימות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ה)

בתורה זו - התורה האחרונה של רבינו הקדוש - שה רבינו על חובת החיפוש; לחפש ולבקש את הצדיק האמת. ולאחריו בא מוהר"ן, המחפש הגדול, וביאר באר היטב את טיבה של חובה זו:

"כי כבר כתבנו שצריכין ליהרר בזה מאד, לבקש ולחפש אחרי צדיק אמיתי כזה. וכל אדם שבעולם מקטן ועד גדול צריך ליהרר בזה מאד כל ימיו, לבקש ולחפש רבי אמיתי כזה. כי לא דיברה תורה במתים, שהם מי שאינו חפץ בחיים ואינו חס על נפשו כלל לבקש הצלה לנפשו לנצח להצילו ממה שהוא צריך להינצל בחייו ובמותו... ועל אנשים כאלו אין שייך אזהרה הנ"ל, כי ישחקו ויתלוצצו גם מאזהרה הזאת גופא וכל מה שיאמרו להם דברי אמת וצדק ומוסר השכל ונפלא, יפטירו בשפה נייעו ראש בליצנות כפולה ומכופלת לרעת נפשם וכו'.

אך אף על פי כן, אין דור יתום מן האמת לגמרי, ובכל דור

רבי פנחס'ל עילוי מפשדבורז' הי"ד

לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה בשנה הזאת" במכתב אחר, כותב ידידו רבי אפריימל:

"דרישת שלום מאת ידידנו וותיקי וחסיד וכו' ר' פנחסל נ"י, הנה הוא שלח ערך שלושה פונט לידידו ר' יהואל גרינוואלד שישתדל עבורו ב'דרישה' בתור רב (=כדי לקבל אשרת-עליה) וזה איזה חודשים כמדומה לי שהיה אחר הנוכה, ואין קול. אפשר יקוצא לך הזדמנות שתוכל לדרוש בזה, מה זה ועל מה זה, כי ידידנו הנ"ל הוא כוסף מאוד מאוד לבוא לארץ-ישראל, בידוע לך מאזי" (עונג שבת, עמ' תמד, תננ)

למרבחה הצער הדבר לא יצא לפועל, וכימי השואה הנוראה נהרג רבי פנחס'ל על קידוש שמו יתברך. ה' יקום דמו עם דמי כל קדושי עמנו.

כשמרתחים מים, לוקח זמן עד שהם הופכים לצלולים כך לוקח זמן לאדם להורכב. אבל צריך להיות על האש

(עפ"י שיחות הר"ן עט)

שאצל תיבת נח כתיב 'באו', זאת אומרת מי שהיה צריך לבוא אל התיבה, בא מעצמו. וזה רמזו לו שמי שצריך להתקרב לדעת הצדיק אמת, הוא בא מעצמו בלי עזרה ופעולה שכונת שהיא נגד דעת אנ"ש, ותיכף אחרי קריאת המכתב, הוריד את השטרריימל שלבש במשך השבוע והאיצטלא דרבנו, וביטל דעתו נגד אנ"ש והתנהג בדרכם כל ימי חייו בלי שום פרסום וכבוד" (הקדמת 'עונג שבת')

עוד סיפרו, שהפסיק לקבל פתקאות ופדיונות מאנשים, וכשהתעקשו בכל זאת לתת לו, היה משליכם ממנו.

משנסגר הגבול בין פולין ואוקראינה, שימש כבעל מקריא בקיבוץ בלובלין בראש-השנה. רבי דוד הלחמי, מתלמידי ישיבת חכמי לובלין שהתפלל בקיבוץ, כתב עליו: "הוא התבטל במציאות. כל תנועותיו אומרות קדושה. מימיו לא ראה עוול בשום יהודי, ותמיד מצא זכות להגן על מעשים בלתי נראים של יהודים. כל מי שבא עמו במגע, זוכה לשמוע בהבנה מתורת רבו" (שיח צדיקים)

ר' דוד הוסיף ותיאר כיצד רבי פנחס'ל השתדל להשפיע על כל מי שיכל, שיאמר את עשרת מומורי התיקון הכללי. ובעת הקיבוץ בלובלין, השפיע גם על הגאון רבי מאיר שפירא שייאמרם.

השתוקק בכל מאודו לעלות לארץ-הקדוש, באחד ממכתבי ידידו רבי אפריימל לר' הלל מכאלין שעלה ארצה, מושגת תרצ"ה, מוסיף ר' פנחס'ל וכותב: "פנחס בן ביילא שהוסיפו לה שם 'אלטע', אבקשך להתפלל בעדי שיחונן אותי השי"ת

רבי פנחס הכהן גראסבארד, המכונה ר' פנחס'ל עילוי מפשדבורז', היה מגדולי תלמידיו של הגאון בעל האיבני נורי מסוכטשוב. שמו יצא לפניו כבר בגיל צעיר כעילוי עצום; החסיד רבי בן ציון אפטר סיפר, שכשהיה רבי פנחס'ל ילד בן שמונה בלבד, נבחן על כל מסכת נדרים עם פירוש הר"ן. ברבות הזמן נודע כגאון וצדיק ורבים שיחרו לפתחו.

באחד הימים, הזדמן לבית המדרש בפשדבורז' שבפולין, החסיד רבי נחום שוסטר. הוא החל לספר שיחות וסיפורים בעבודת ה' כפי שראה ושמע במחיצת חסידו ברסלב, רבים התלוצצו ממנו, אך הוא לא הביט על כך והמשיך לדבר עם אנשים מענייני דעת רבינו. על ידי דיבוריו היוצאים מן הלב, התקברו רבי פנחס'ל וחברו רבי אפריימל, שניהם גאונים וקדושים מופלגים וידידים בלב ונפש, לאורו של רבינו. רבי פנחס'ל נסע לאומן לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה, זכה לשהות בצל ציון רבינו זמן ניכר ואחרי המלחמה חזר לפולין.

כותב החסיד רבי יעקב הלוי דב:

"סיפר לי ר' אפריימל זצ"ל מגודל ענוותנותו ואמונת צדיקים של חברו ר' פנחס'ל זצ"ל באנ"ש. בימי נעוריו בתחילת התקרבנותו, רצו כמה אדמו"רים לעזור לו בפרנסתו, כי היה אדם גדול, והסמיכותו לאדמו"ר. ודרכו היה, שמי שבא אליו, היה מקרבו לענייני דעת רבינו זצ"ל והשב שזה לטובה לענייני דעת רבינו, מה שנעשה אדמו"ר, ונהג כן איזה זמן בחשבו שדרכו נרצה, כי כוונתו לשם שמיים, לקרב הרבה אנשים על ידי זה. באיזה יום הגיע אליו מכתב מאנ"ש מעיר ווארשא והיה תוכן המכתב:

טעות-דפוס גורלית

בכל זאת הדיבורים אט אט התחילו למצוא מסילות ללבו של רבי משה, האחריות לשלום משפחתו החלה לנקר במוחו, הרי אין לו כל קרובי משפחה בירושלים ומי יעזור לו בחבלי הקליטה? העסקן שראה כי החומה התחילה להסדק אף בא עם הצעה מפתה למדי: "העיר ראשון לציון נמצאת כעת בתנופת התפתחות מואצת, שם תקבל משק, פרה ותרנגולים, וכמובן בית ראוי למגורים עם תנאים מצויינים..."

היות והשבת הלכה והתקרבה, החליט רבי משה לדחות את ההחלטה עד לאחר השבת. במוצאי שבת ישב וזימר זמירות מלוה-מלכה בנוסח הוותיק של חסידי ברסלב ולאחר מכן אמר בהתעוררות את התחינה הארוכה "רבון העולמים". לפתע עצר, המילים כאלו נעתקו מפיו, בקטע האחרון של התפילה נפלה משום מה טעות דפוס ובמקום "ראשון לציון הנה הינם" הודפס בטעות "ראשון לציון הנה הינם"... הוא בודק שוב, אכן, המילה הינם מודפסת שחור על גבי לבן.

התחינה מסתיימת ובפיו של רבי משה מונחת כבר התשובה הסופית: "ראשון לציון - הנה הינם" - אם אעבור לראשון לציון אין ספק כי לחינם כל המאמץ של העליה ארצה, כנראה שהחיים הרוחניים שם לא יהיו בדיוק 'קדושת ארץ ישראל'... אבל ההמשך של התפילה גם הוא ברור "ולירושלים מבשר אתן" המגורים הקבועים יהיו בעזרת השם בירושלים עיר הקודש.

זכה רבי משה להתגורר בירושלים העתיקה ביחד עם שאר חסידי ברסלב, לגדל דור ישרים מבורך בדרך הירושלמית הוותיקה, כשהוא מזכיר לטובה את אותה טעות דפוס שחרצה את גורלו וגורלו עתיד ילדיו. בערוב ימיו אף ביקש מפורשות: "על המצבה שלי תכתבו שהתגוררתי בין חומות ירושלים מתוך מסירות נפש!"

(ע"פ ספר 'כיסופים' לתולדות חייו)

באמת, אפשר להגיע לארץ ישראל ובה עצמה להכנס ולשקוע בטומאת ארץ העמים רחמנא ליצלן. בדרכים שונות ומשונות הצליחו ראשי הסוכנות והמפלגות החילונית להעביר על דתם משפחות וקהילות שלימות, שעזבו את מסורת אבותם ובתואנה של מצוות יישוב הארץ עזבו את כל שאר מצוות התורה ל"ע."

הנסיון הזה הלך והתדפק גם לפתחה של משפחה צעירה זו שהגיעה ארצה אך זה עתה. כבר בבית העולים החיפאי עטו עליהם אנשי הסוכנות ופעילי מפלגות שונות כשכל אחד מנסה לשכנע מדוע כדאי לעבור להתגורר דווקא בקיבוץ או במושב שבשליטתו. אך רבי משה לא הסתכל על שום דבר מלבד על עיר הקודש ירושלים, הוא ידע היטב כי אם קיימים בארץ חסידי ברסלב הרי שהם מתגוררים בירושלים העתיקה, הוא אינו מוכן לשמוע על שום מקום מלבד ירושלים המקודשת.

היה זה דווקא עסקן חרדי שניסה להניא אותו מתכניתו: "ירושלים? הנך יודע מה מצפה לך בירושלים? הרי לתושבים אין ממה להתפרנס, קיים מחסור חמור בדירות והצפיפות נוראה, התנאים ירודים ביותר, הרעב מציק ומחלות מפילות חללים, הזאת העיר שבכוונתך לדור בה?" אך רבי משה לא נשאר חייב, "אכן, באתי לארץ ישראל על מנת לגור בירושלים, אין לי כל מחשבה אחרת!!!"

נמל חיפה חשון תרצ"ו. מסיפון האניה 'קושצ'יוסקו' יורדים לאיטם בני משפחת בורשטיין הפולנית. האב הרה"ח ר' משה, זוגתו ובנם התינוק נחמן ישראל.

בתקופה זו עדיין לא פילל איש כי קרוב מאד היום בו כל יהדות פולניה תעלה על המוקד רחמנא ליצלן, גם רבי משה ומשפחתו לא עלו לארץ ישראל מפחד השואה, הסיבה שבגינה עשו בני המשפחה את הדרך הקשה, נעוצה בכך שרבי משה זכה בצעירותו להתקרב לדרך רבינו הקדוש, והרי רבינו אינו משאיר ספקות בנדון זה; "מי שרוצה להיות יהודי, דיינו לילך מדרגא לדרגא - אי אפשר כי אם על ידי ארץ ישראל"..." "ארץ ישראל הזאת בפשיטות, עם אלו הבתים והדירות"..." "שרצונו שכל איש ישראל, כל מי שרוצה להיות איש ישראל באמת יסע לארץ ישראל, ואף על פי שיש לו מניעות רבות על זה, ישבר כל המניעות וילך לשם כי זה עיקר נצחון המלחמה כשזוכין לבוא לארץ ישראל" - - - (חיי מוהר"ן ט"ו)

הנה הגיע היום המאושר בחייו, לאחר ניסים והרפתקאות רבות, החל מהשגת הסרטפיקטים ועד להצלה ברגע האחרון מגיוס לצבא הפולני - זכה רבי משה בורשטיין ומשפחתו לצעוד את הד' אמות הראשונות שלהם בארץ הקודש.

אולם כנראה שהנסיונות עדיין לא פסקו, אם אין זוכים

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מה יודע לנו מהנהגות רבינו בליל שבת קודש?

תשובת הר"ר שמואל נחמן גודלבסקי:

מקוה ערב שבת: דרכו היתה תמיד לילך למרחץ ביום שישי תכף סמוך אחר חצות (ימי מוהר"ן ט)

הדלקת הנרות: בבית רבנו נהגו לקבל את השבת ולהדליק נרות שבת זמן רב קודם השבת. (שישי"ק ז, ט)

מסירת ההנהגות להשי"ת: בשבת ויו"ט מסר רבינו כל ההנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היו"ט להשי"ת שיהיה הכל כרצונו יתברך. (שיחות הר"ן ב)

בגדים לבנים: מחג השבועות שנת תקס"ו נהג רבינו ללבוש בגדים לבנים. (חיי מוהר"ן כ)

קידוש: קודם הקידוש היה נוטל הכוס בידו והיה עומד זמן רב עם הכוס בידו לפני השולחן בשתיקה, ולא היו שומעים ממנו כי אם קצת קול השתוקקות ועלה אז למקום שעלה. ואח"כ - אחר ששהה הרבה מאד - פתח פיו בנעימות נפלא: יום השישי וכו'. (שיחות הר"ן קסט) רבינו העיד בעצמו כי כל מה שהוא צריך לעשות ברבים קשה לו מאוד מאוד וצריך שיהיה לו מסירת נפש ממש על זה, וספר שקודם הקידוש כשרוצה להתחיל תיבה הראשונה של הקידוש נדמה לו שתצא נפשו ממש. (שיחות הר"ן ר)

זמירות: דרכו היה תמיד לומר את הומר 'אומר בשבחין' אחר ברכת המוציא. (ובשנים האחרונות אחר שכבדה עליו חליו והיה הלויש מאד על-פי רוב לא היו מזמרים כלל). (שיחות הר"ן קנג)

וכך מעיד מוהר"ת על רבינו ז"ל: כי קודם שהגיע לו החולאת הכבד שנסתלק על ידו, קודם לזה, כל ימי חייו מזמר זמירות הרבה בכל שבת ושבת ובמוצאי שבת. (ליקוטי מוהר"ן ח"ב ק"ג) ומי שלא שמע אותו כשהיה מזמר בשבת 'אומר בשבחין' בליל שבת ואסדר לסעודתא בבקר, וכן שאר הזמירות 'כל מקדש' וימנחה ושמה" וכו' לא שמע טוב מעולם! אשרי אוזן שמעה זאת, ואשרי מי שישמע זאת לעתיד בעולם הבא - - - (חיי מוהר"ן תקכ)

עריכת השולחן: רבנו נהג לערוך שולחן ישי' בכל ליל שבת בחצר הגדולה הסמוך לבית המדרש. וזאת מלבד שש השבתות המיוחדים לאמירת תורה, שאו באו כל אנשי-שלומו לשבות אצל רבנו. (שישי"ק ה, עט)

הקדושה והיראה שהיה על פני רבנו הקדוש בליל שבת" ובפרט בימי נעוריו היה עד בלי שיעור וערך כלל. ומי שהיה אצלו או היה נופל יראה ובושה גדולה מאד על פניו עד שרבו ז"ל היה מוכרח או להיות במסעה על פניו והיה אומר או תורה ביראה גדולה. (שישי"ק א, תרסד) בהקשר לזה מציין מוהר"ת עובדא נוראה כי פעם אחת נטל את ידיו וברך ברכת המוציא כסעודה ליל שבת קדש וגם כל המסובין על שולחנו ברכו ברכת המוציא ואכלו את פיתם. ותכף אחר שאכל פרוסת המוציא עלה במחשבתו למקום שעלה והתברך בו יתברך בדבקות גדול ובראה נוראה. וישב בשתיקה ובעינים פקוחות ובדבקות עצום ונפלא כל הלילה, ולא הושיט שום מאכל על השולחן כי נהדלו מפניו מאד, והיו מתיארים לבלבל אותו. ובתוך כך האיר השחר ונתן החמה וברכו ברכת המזון ונפטרו מעל השולחן. (חיי מוהר"ן רט)

לחידודא

חידה מס' 187

חידון השנוע לצעירים

איזה ר"ת כותב מוהר"ת על בלעם?

הפתרון לחידה מספר 186

על איזה עצה כותב מוהר"ת שהוא בדוק ומנוסה אלפים פעמים על איזה יום?

- להתפלל באמת

(ליקוטי הלכות, נזקי שכנים ה א)

זכה בהגרלה לחידה מס' 185

שלמה נחמן זינגער, צפת

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

כוח לימוד הרבים

לתורה יש כח ועצות לטהר את ישראל מטומאתם ולהשיבם להשי"ת. כפי שדרשו חז"ל (ברכות טו.) על הפסוק נחלים נטיו כאהלים נטע ה'. מה נחלים מעלים את האדם מטומאה לטהרה אף אהלים מעלים את האדם מכף חובה לכף זכות.

כי כל שישים רבוא נשמות של עם ישראל, קשורים לשישים רבוא אותיותיה של התורה. כך שעוסקים בתורה בקדושה ובטהרה, אותיותיה מתחברות זו עם זו ומאירות זו לזו בכל פעם בהארה ובהתנוצצות חדשה, כדרכה של תורה ששכלל שעוסקים בה אורה מתחדש ומבהיק, ועל ידי זה נשמות ישראל מקבלות הארה והתעוררות דקדושה בכל פעם. דבר שמביא הרהורי תשובה לכל אחד מישראל לקרובים וגם לרחוקים.

כמוכן שהבעל דבר אינו טומן רדיו בצלחת, וככל שמתרבים הרהורי תשובה אצל עם ישראל, כך הוא משתדל ומתאמץ להכשיל אותם יותר ויותר. אך כאמור התורה נמשלה לנהר שאינו פוסק, והתורה ממשכה להכניס בישראל הרהורי תשובה ותשוקה דקדושה שוב ושוב, עד שיוכרו להיטהר בכל פעם יותר ויותר.

אך נשאר לבעל דבר עצה אחת: לבטל את האדם מקביעות בתורה, או לקלקל ולבטל את הלימוד בעצמו ח"ו. אך כשהוא מגיע לבתי המדרשות של התלמידי חכמים האמיתיים, אין לו כבר מה לעשות, שכן כוחם של רבים שעוסקים בתורה בקדושה גובר על כל התחבולות של הבעל דבר, כך שבדואי סופם לשוב ולהתקרב אל הקדושה. זה השבח הגדול שמשבחת התורה את הבתי נסיות ובתי מדרשות; מה טובו אהליך יעקב משכנתך ישראל, שכשיש מקום קבוע לתורה אין כבר שום תפיסת יד לבעל דבר.

(עפ"י ליקוטי הלכות, בעינת הפת ה')

המרירות שהיא הדרך למתיקות

הרב אברהם יצחק כרמל

במדרש (ילקוט שמעוני פרשת וחי) מובא הסיפור הידוע על התנא הקדוש רבי מתיא בן חרש, שנתנסה בנסיון חמור של שמירת עינים, וכשראה שהיצר הרע לא עזבו, ביקש שיביאו לפניו שני שיפודים מלובנים באש ודקרון לתוך עיניו - - - ובא אליו מלאך מן השמים ורצה לרפאות את עיניו, אולם רבי מתיא לא רצה לשמוע, עד שהבטיחו הקב"ה שלא יכשל עוד.

ויש לנו ללמוד מכך שני דברים. הראשון, כמה גדולה שמירת העינים, עד שרבי מתיא בן חרש היה מוכן לאבד את מאור עיניו בשבילה, ולא רק במישור הגשמי אלא גם במישור הרוחני, שהרי סומא פטור מכל המצוות; והיה מוכן להפקיע עצמו מהכל ובלבד שלא יכשל בעוון חמור זה.

זאת ועוד, ללמדנו כי כאשר האדם מוכן למסור את נפשו עבור איזה מצוה או מעשה טוב, אזי הוא מקבל סייעתא דשמיא מיוחדת מלמעלה שיוכל להחזיק מעמד.

עלינו לדעת כי אין זה חומרא בעלמא או איזו מידת חסידות כי אם חיוב גמור מן הדין, וכמו שאמרו חז"ל (בבא בתרא יב.) ההולך בדרך שעלול להיכשל בראיה אסורה, ויש לו דרך אחרת ללכת נקרא רשע! כי אסור לאדם להכניס עצמו למקום נסיון, וכמו שאנו מתפללים כל יום "אל תביאני לידי נסיון".

כך היה ר' לוי יצחק בנדר אומר בהגיע ימי הקיץ: כאשר האדם יודע כי ברחוב מסויים יורים חצים, וכל מי שמרים עיניו להסתכל נתפס בחרב רח"ל, האם היה האדם מעיז להכניס עצמו למקום זה? וכן לענייננו, בל יאמר האדם אני אלך ולא אכשל, כי מי פתי יכניס עצמו למקום סכנה.

כן היה חזר רבות בשיעוריו היומי כשהיה מגיע לתורה י"ז שם מבואר כי הקב"ה מתפאר עם כל יהודי ובכל אבר, אמר למשל: כשאתם הולך ברחוב ושומר את עיניו כראוי אזי הקב"ה קורא למלאכים ולכל הפמליא של מעלה ואומר להם ראו איזה עינים טהורות יש לו! תראו איזה בן חביב יש לי בעולם!

כי הקדושה היא יסוד כל התורה כולה, וזוה תלוי כל ההתקרבות של האדם לאבינו שבשמים, וכאשר האדם שומר עצמו אזי התפילה שלו אחרת, והקירבת אלקים אחרת, הכל הוא ענין אחר לגמרי...

ובזה נבין מה שמבואר בליקוטי מוהר"ן (תורה זו סעיף ז), כי דרך השלום להתלבש במרירות, ויש לפעמים שהאדם אינו יכול לסבול את המרירות ואזי אינו יכול להגיע לתיקונו.

לכאורה, בתרופות הרגילות מצאנו תרופות מרות, אולם איזה תרופות מרות יש לרפואת הנפש? האם ללמוד ולהתפלל, להגיד תהלים וכדומה, דברים מרים הם? וסוגופים, הרי רבינו לא אהז מהם.

אלא הענין הוא, כי הנפילות והירידות שהאדם נופל לתוכם המה התרופות המרות, וזה נצרך לו לתיקון ולזיווך נפשו, ולפעמים נסיונות אלו מרים הם מאוד, ברם כאשר האדם יתחזק ויטייגע עד כדי מסירות נפש אזי יקבל סיוע נפלא מלמעלה.

הרבה תוהים ומבקשים מדוע אין לי סייעתא דשמיא? למה ה' עזב אותי ח"ו? כי יש לפעמים שהקב"ה מכה כשהאדם יראה שהוא מוכן למסירות נפש ורק אז יקבל את הסייעתא דשמיא.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של יאצרות ברסלב 02-9950000. עברית, 1, שיהות ומאמרים, 4, 8, 17.)

02-5410100
www.zadikintours.com

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירותים > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס

02-633-8444

באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה, לרווח ופריסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים

עברית			אידיש		
21351 הרב יוסף לוי שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21333 הרב עופר גיסינ שליט"א	21312 הרב לוי יצחק בנדר	113933 הרב מרדכי פרנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א	11312 הרב שמואל הורביץ ז"ל
21353 הרב מאיר מימוני שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	21313 הרב עוזיהו אלכורת שליט"א	113934 הרב צבי צוקר שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א	11313 הרב גדליהו אהרן קעניג ז"ל
21354 הרב מרדכי פרנק שליט"א	21335 הרב ארז דהרון שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	11314 הרב נתן צבי קעניג ז"ל
21355 הרב צבי צוקר שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדלר ז"ל	21315 הרב שלום ארוש שליט"א	113942 הרב אליהו קירשבוים שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	11315 הרב צבי אריה חזנפלד ז"ל
21356 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21341 הרב בנימין זאב חשין ז"ל	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעניג שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדלר ז"ל	11316 הרב יעקב מאיר שנסר שליט"א
21357 הרב משה קרמר שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	21317 הרב פנחס בונקר שליט"א	113944 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	113922 הרב שלמה הנדלר שליט"א	11317 הרב משה קרמר שליט"א
21358 הרב בנימין קופלמנר שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	21318 הרב נחמן בורשטיין ז"ל	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113923 הרב אליעזר חשין שליט"א	11318 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21359 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21344 הרב יוסף חשין שליט"א	21319 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113924 הרב יום טוב חשין שליט"א	11319 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21361 הרב ישראל שלמה שליט"א	21345 הרב שמעון טייכנר שליט"א	21320 הרב יצחק ברושנסון שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113925 הרב יואל יואף שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21362 הרב מאיר שלמה שליט"א	21346 הרב יצחק טיינגל שליט"א	21321 הרב יצחק ברושנסון שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113926 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113913 הרב משה גדליהו אנשין שליט"א
21363 הרב נתן שפירא שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21322 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א		113931 הרב יואל משי זב"ה שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א
21364 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21331 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א			

נופש לנשמה

עם קבוצות הקיץ של אירופנים לאומן

מגוון מסלולים > שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית > טנאות חיזוק מרתקות > אש"ל מלא ברמה גבוהה

ראש השנה באומן

ההרשמה בעיצומה!!

החל מ-\$495

אירופנים

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80